

Danmarks Vedkommende nu er international Voldgiftsdommer, at beskikke en ung, fremragende Dommer til at tage det andet danske Sæde i denne Domstol. Til Saumenligning skal jeg nævne, at Holland har 4 Medlemmer, Belgien 4, Svejts 3, Sverige og Norge tilsammen 2 og Danmark altsaa 1. Der er i alt hidtil, saa vidt jeg ved, 53 Medlemmer. Disse 53 Dommere have ikke deres Bopæl i Haag, de bo hver i sit Land og komme kun til Haag, naar de udses til at paakende en bestemt foreliggende Sag. Naar nemlig 2 Magter ønske at faa en Sag indbragt for Voldgiftsdomstolen i Haag, hvilket Ønske kan opstaa enten hos Magterne af egen Drift eller paa Grund af Forskrift i en Traktat, udmelde hver af de 2 Magter en af de noget over 50 Dommere, der udgøre Voldgiftsdomstolen; disse to vælge atter en Opmand, og de 3 Dommere udgøre tilsammen Voldgiftsretten i den enkelte Sag. Man er her bleven enig om, ret vilkaarligt, men meget hensigtsmæssigt, at gøre den Adskillelse i Betegnelserne, at den samlede Ret paa noget over 50 Medlemmer er la cour, medens Retten i den enkelte Sag er le tribunal. Man kan paa Dansk, ogsaa vilkaarligt, men dog hensigtsmæssigt, bruge Benævnelserne saaledes, at man kalder den hele Samling af Dommere Domstolen, og de 3, der skulle afsige Kendelse i den enkelte Sag, Retten. Det er den Betegnelse, som vistnok vil blive den antagne, medens der i Begyndelsen var nogen Usikkerhed. Hver Part udmelder altsaa en Dommer, og de to vælge Opmanden. Saa er der naturligvis de fornødne supplerende Bestemmelser for det Tilfælde, at Parterne ikke maatte kunne blive enige om en Opmand. For dette Tilfælde foreskrives det principielt, at Parterne skulle udmelde en Stat, som igen skal udvælge Opmanden. Skulde de heller ikke kunne blive enige derom, have de at opgive hver en Magt, og disse to Magter tilsammen vælge en Opmand. Saaledes er der sørget for, at der i alle Tilfælde kommer en Ret i Stand for den indbragte Tvist. Medlemmer af Domstolen ere blandt andre nogle af de Mænd, som have haft den største forberedende Fortjeneste af den hele Sag, og som ere fremragende Medlemmer af den interparlamentariske Union. Der kan nævnes Belgieren Beer-naert, Ungareren Grev Apponyi og Tyskeren von Bar.

Benyttelsen af Voldgiftsdomstolen i Haag har hidtil været noget sparsom. Det er ikke saa besynderligt, og man bør paa ingen Maade derfor være mistrø-

stig for Domstolens Fremtid. Det er, siger jeg, ikke saa besynderligt, thi naar der først opstaa en Meningsforskel mellem to Magter, vil det være vanskeligt, at de blive enige om at lade den afgøre ved Voldgift, og at Voldgiftskendelsen skal afsiges af Domstolen i Haag. Naar først Interesserne ere tørnede sammen og Lidenskaberne ere komne en Smule i Bevægelse, kan Spørgsmaalet om en Maade for Stridens Afgørelse volde Vanskelighed, men ganske anderledes stiller det sig, naar der forud for al Strid foreligger en Traktatbestemmelse om, at hvis der opstaaer en Uoverensstemmelse, skal en saadan ind for Domstolen. Et karakteristisk Billede af, hvor vanskeligt Regeringerne anse det for at være at faa en foreliggende Sag indbragt for Domstolene, naar der først er opstaaet Strid, afgiver en Skrivelse, som for kort Tid siden er bleven bekendt for Offentligheden, fra den nuværende Udenrigsminister i Frankrig, altsaa for en Stormagt, Delcassé; hvortil en Deputeret, d'Estournelles de Constant, som ogsaa har taget en fremragende Del i hele denne Bevægelse, havde givet Anledning, idet han havde tilskrevet Udenrigsministeren en Anmodning om, at Udenrigsministeren vilde lade sig det være særdeles magtpaaliggende ved visse Stridigheder, der vare aktuelle, at faa en Afgørelse ved Domstolen i Haag. Derpaa svarede Udenrigsministeren i en Skrivelse, hvori han forsikrer om, at det laa ham meget paa Sinde, men saa siger han deri: „I et foreliggende specielt Mellemværende har jeg paalagt Frankrigs diplomatiske Repræsentant at gøre sig al Umage for at bevæge den Regering, hos hvilken han var akkrediteret, til at lade det blive henvist til Afgørelse ved Domstolen i Haag, medmindre det i Forvejen skulde være jevnet ad anden Vej.“ Altsaa, en Stormagts Udenrigsminister siger, at han har paalagt en diplomatisk Repræsentant at „gøre sig al Umage for at bevæge“ den Magt, med hvilken der forhandles, til at gaa med til Domstolen i Haag. Mere dristede han sig ikke til at sige, skønt der ikke er Tvivl om, at Delcassé selv er en varm Ven af Afgørelser ved Domstolen i Haag. Det, der er at gøre, er saa vidt muligt at sørge for, at en Bestemmelse om, at fremtidige opstaaede Stridigheder, skulle ind for Domstolen i Haag, kommer ind i alle fremtidige Traktater. Jo flere Traktater den kommer ind i, desto jevnligere vil Gangen være til Domstolen i Haag, og desto flere Fjernelser af Anledning til en voldsom Afgørelse af Stridigheder. Ethvert Parla-